GNM: Lars Peter Kronlob – 4. biologický zákon – Všechny mikroorganismy slouží v symbióze s člověkem k užitečným účelům.

written by Vladimír Bartoš | 14. 10. 2022

Přeložil: Vladimír Bartoš

Zdroj citace

V souladu s napojením různých částí mozku na určitý proces biologického programu jsou do tohoto systému začleněni i mikrobi. Na rozdíl od teorie, že mikrobi jsou schopni vyvolat takzvané "infekční nemoci", slouží mikroorganismy ve skutečnosti užitečnému účelu ve fázi hojení. Během biologického programu s proliferací buněk a tvorbou nádorů mikrobi tyto nádory ve fázi obnovy rozkládají, zatímco během biologických programů s rozpadem buněk nebo ulcerací v konfliktně aktivní fázi mikrobi pomáhají rekonstruovat ulcerovanou nebo rozloženou tkáň. Z tohoto důvodu se mikroorganismy množí pouze tehdy, když je to během biologického programu užitečné a nezbytné. A to pouze během fáze hojení a to jen proto, že slouží smysluplnému účelu.

Dále je třeba si uvědomit, že bakterie nejsou ze své podstaty nebezpečné a nezpůsobují "nemoci". Existuje řada bakterií, které jsou schopny produkovat toxiny, ale to se děje pouze v odumřelé nebo nekrotické tkáni. Pokud někdo vstřebává znehodnocené potraviny nebo vodu, které takové toxiny obsahují, objeví se odpovídající příznaky intoxikace, které však nejsou způsobeny bakteriemi, ale toxinem, který má za úkol rozkládat nekrotickou tkáň.

Cílem či účelem bakterií není škodit nebo dokonce zabíjet člověka. Neexistují žádné "zákeřné" bakterie. Všechny takzvané infekční nemoci jsou ozdravné, opravné nebo hojivé procesy, které jsou často prováděny bakteriemi, ale nevyvolávají "nemoc" v kauzálním smyslu, nejsou tedy žádnými choroboplodnými zárodky, ale množí se pouze u těch lidí a na těch místech v těle, kde jsou užitečným způsobem potřebné. Množení bakterií není příčinou vzniku příznaků, ale jejich nutným důsledkem. Se všemi mikroorganismy žijeme v symbióze.

Konvenční medicína však interpretuje přítomnost bakterií, které slouží užitečnému účelu, jako kauzální indikaci symptomů, které si tělo vytváří samo, aby se uzdravilo. Tyto bakterie však pouze plní svůj úkol, kterým je opravná funkce na biologickém základě. Vyskytující se příznaky jsou nebezpečné nebo intenzivní pouze tehdy, pokud předtím existoval kritický biologický stav. Mimochodem, je naprosto irelevantní, zda bakterie "mutuje" nebo produkuje "nové kmeny" či čím se vás snaží ve zprávách strašit. Význam a účel bakterií zůstává stejný.

Nenechte se tedy oslnit, znepokojit ani vyděsit, pokud bakterie (nebo

“virus”) slouží jako obětní beránek v bulvárním tisku, což se pravidelně děje. Vždy je to mnoho povyku pro nic. Kdyby bakterie nebo “viry” vyvolávaly “nemoci” nebo byly nakažlivé, musely by splňovat takzvané Kochovy postuláty konvenční medicíny, což není případ žádné bakterie ani “viru”. Navíc všechny ty “viry”, které jsou vydávány za původce mnoha nemocí, nebyly nikdy izolovány a vyfotografovány podle vědeckých metod, ať už se jedná o “virus chřipky” nebo “HIV”. Jejich existence je založena pouze na konsenzu, což znamená, že bylo vzájemně dohodnuto, že existují. Z tohoto důvodu jsou považovány za “vědecky uznané”, ale takzvané “důkazy” jsou založeny pouze na nepřímých metodách, jako jsou údajné “protilátky”, jejichž přítomnost je interpretována jako známka existujících virů. Tato metoda je však stejně nevědecká, jako kdybychom z přítomnosti velikonočních vajíček vyvozovali, že existuje velikonoční zajíček. Neexistuje jediná vědecká práce, která by dokazovala, že nějaký mikroorganismus způsobuje určitou “nemoc”. Takový důkaz nelze předložit v žádném jednotlivém případě, a proto se člověk dočká pouze výmluv příslušných autorit, jako je Robert-Koch-Insitute (německé Centrum pro kontrolu nemocí/CDC). Procesy probíhající ve fázi hojení obvykle končí samy od sebe a není třeba je “léčit”, i když vědomé a chápavé pozorování procesu uzdravování je důležité, aby bylo možné rozpoznat potenciálně se vyskytující komplikace a odpovídajícím způsobem je řešit.

V tomto ohledu je důležité rozlišovat mezi příznaky, které jsou normální a očekávatelné, a těmi, které mají průběh, jenž by mohl mít nepříznivý nebo brzdící vliv na proces hojení. V některých případech může být nutné použít chirurgický zákrok, například pokud se nádor nemůže ve fázi hojení rozložit kvůli chybějícím bakteriím nebo pokud tvoří mechanickou překážku, která by mohla způsobit problémy, jako je například uzávěr střeva (ileus). Problémy mohou způsobit také nefrické, ovariální nebo jiné cysty, pokud mají určitou velikost a vyvíjejí tlak na okolní tkáň. Nejdůležitější opatření obnáší dostatek času a odpočinku, aby se tělo během procesu hojení účinně podpořilo. Vědomí, že objevující příznaky, jako je horečka, otok a zánět, jsou známkou zotavení a hojení, způsobuje, že se jeví v jiném světle. Také bolest vyskytující se během mnoha fází zotavování je vnímána jinak, pokud si uvědomíme, že se jedná o bolest při hojení, protože se v těle něco opravuje a rekonstruuje.

Užívání léků, jako jsou léky proti bolesti, během fáze zotavení je v podstatě legitimní, aby se trochu zmírnily vyskytující se příznaky. Je však třeba dbát na to, aby se neužívaly léky nebo přírodní preparáty, které omezují nebo dokonce brzdí zotavení. Absolutně kontraindikovány jsou morfin nebo jeho deriváty, protože mají silný vagotonický účinek, a mohou být proto v nejhlubší vagotonické fázi smrtelné. Kromě toho má morfium silný respirační depresivní účinek, paralyzující účinek na střeva a tak silný sedativní účinek na mysl, že pacient ztrácí duševní a emocionální sílu, kterou potřebuje k tomu, aby ustál proces uzdravování. Podávání morfia proto, aby pacient nemusel trpět, je tedy nanejvýš nevhodný a nesmyslný prostředek, zejména proto, že bolest je po odeznění dávky morfia subjektivně vnímána silněji, a proto je třeba dávku stále více zvyšovat, což nevyhnutelně vede ke smrti.

Aplikaci takzvaných “alternativních léčebných metod”, jako je homeopatie, akupunktura nebo jiné energetické metody, je třeba zvážit v individuálním

případě. V zásadě platí stejný princip jako při užívání léků: Pokud není omezena nebo přerušena fáze rekonvalescence, je zmírnění bolesti legitimní. Například většina otoků, které se v této fázi objevují, je důležitá a nezbytná pro zotavení a hojení určité tkáně. Přílišné potlačování otoků tkání v této fázi jednoduše brání hojení. Z tohoto důvodu je nesmírně důležité přesně pochopit probíhající procesy i účinky konkrétních léků nebo léčby, aby bylo dosaženo skutečného uzdravení.

Je zajímavé pozorovat, že mnoho lidí, kteří nemají rádi chemické léky, přesto často rádi používají homeopatické nebo přírodní přípravky, protože jsou přesvědčeni, že "přírodní" nebo "bylinné" věci nemohou způsobit žádné škody. Mnozí alternativní lékaři v tomto ohledu předepisují léky stejně rádi jako konvenční lékaři. Autor se domnívá, že ve většině případů je to zbytečné a kontraproduktivní, protože to zastírá léčebný proces a u mnoha lidí vyvolává přesvědčení, že to byly právě homeopatické prostředky, které jim pomohly vyřešit jejich konflikt nebo vyléčit jejich "nemoc". Potlačování příznaků fáze hojení je však uvažováním ve smyslu konvenční medicíny, jen v tomto případě na jiné úrovni. Ve skutečnosti jsou homeopatické prostředky energeticky vysoce účinné látky, jejichž přesné účinky na celkový stav člověka a procesy probíhající během fáze hojení nelze skutečně odhadnout a předvídat.

Z výše uvedeného přístupu navíc vyplývá, že i lidé, kteří jsou obeznámeni s Germánskou Novou Medicínou, se v mnoha případech nadále domnívají, že k uzdravení potřebují nějaký léčebný prostředek. To je však omyl, protože biologický program ve fázi hojení je toho schopen sám od sebe a především velmi účinně, pokud do něj není zasahováno nebo není omezován. Aplikace antibiotik je nutná jen ve velmi málo případech, například pokud je někdo ve špatném zdravotním stavu a fáze hojení musí být zmírněna nebo pozastavena kvůli dlouhodobému konfliktu. Kromě toho jsou v životě chvíle, kdy jsou okolnosti nepříznivé a věnovat se fázi hojení není možné. Je nesmírně důležité pochopit, že bakterie nechtějí lidem škodit nebo je dokonce zabíjet, ale plní užitečný účel. Vyskytující se příznaky nejsou známkou "nemoci", ale procesu hojení. Užívání antibiotik tento proces přerušuje, ale nejen proto, že zabíjí přítomné bakterie, ale z hlavní části proto, že antibiotika jsou sympatikotonická, tudíž mírní nebo překrývají vagotonickou fázi hojení. V důsledku toho se člověk subjektivně cítí lépe, ale ve skutečnosti je přerušeno účinné zotavení, čímž se prodlužuje a zhoršuje fáze hojení.

Konvenční medicína v tomto ohledu uvažuje podle principu velmi krátkozrace: Zbavte se rychle "špatných" příznaků. To však není skutečné léčení. Je třeba si uvědomit, že jde o pouhé přerušení procesu uzdravování. A potlačování symptomů není žádným uzdravením, zejména pokud vede k celoživotní závislosti na farmaceutických přípravcích, což se stává velmi často.

> *"Lékaři jsou lidé, kteří předepisují léky, o nichž vědí jen málo, aby léčili nemoci, o nichž vědí méně, u lidských bytostí, o nichž nevědí nic." Voltaire*

Pokud pochopíme, že bakterie nejsou žádní nepřátelé, kteří by napadali

zvenčí, aby způsobily “nemoci”, a naše tělo s nimi proto nemusí bojovat, a že “rakovina” není výsledkem svévolného “degenerování” a množení buněk, musíme si uvědomit, že takzvaný “imunitní systém” je další neudržitelnou a nesmyslnou hypotézou konvenční medicíny. Tvrdí, že “nemocemi” onemocníme, protože náš “imunitní systém” je oslabený, ale tentýž “imunitní systém”, který si údajně neumí poradit s hrstkou bakterií, nás na druhou stranu dokáže sám od sebe vyléčit poté, co se bakterie namnoží několikamilionkrát. Během stavu takzvané “nemoci” “imunitní systém” údajně mobilizuje obranné síly organismu, které během stavu zdraví zdánlivě nejsou přítomny. Logika konvenční medicíny….